

TELKINIAI

Su Lietuvos kultūros studentais.

Išlevo Dilytės nuotr.

Seimo narys V. Juozapaitis susitiko su Lituanistikos katedros studentais

Vytauto Juozapaitis paskaita sudomino studentus.

GIEDRIUS SUBAČIUS

Tarpininkaujant LR generaliniam konsulatui 2019 m. vasario 19 d. su Lietuvos kultūros kurso klausytojais Iliojaus universitete Čikagoje atvyko susitikti LR Seimo narys, operos solistas, profesorius Vytautas Juozapaitis ir jo sutuoktinė dainavimo dėstytoja, Vilniaus kolegijos Menų ir kūrybinių technologijų fakulteto docentė Eglė Juozapaitienė. Vienas kitas šio kurso studentas yra lietuvių kilmės, bet didžioji dauguma jų – kuo įvairiausių tautų (ir specialybių) atstovai, laisvai pasirinkę Lietuvos kultūros kursą.

Iš pradžių Vytautas Juozapaitis papasakojo savo gyvenimo istoriją: apie šeimos patirtą tremtį, apie vaikystėje patikusį grojimą būgnais; ir dabar turis būgnus namie!), ir kaip paskui nuėjęs į profesinę mokyklą įsigyti stiliaus profesijos. Ir tik po to jam kažkas paskambino (kaip jis sakė, „iš dangaus“), jį „pašaukė“, ir jo pašaukimu tapo operinis dainavimas. Ne be reikalo jis dabar yra bene labiausiai tituluotas Lietuvos baritonas – ne tik Nacionalinės kultūros ir meno, bet ir daugelio kitų meno ir muzikos premijų laureatas, LR Prezidento Valdo Adamkaus apdovanotas LR Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Karininko kryžiumi.

V. Juozapaitis pasakojo, kad Lietuvos Seime dirba jau šešeri metai (antra kadencija), bet visus tuos metus yra opozicijoje, tai galimybės dalyvauti reformose, kurioms pritartų, yra ribotos. O reformų labai reikia. Paklaustas, kokios svarbiausios permainos Lietuvoje reikalingos, jis kalbėjo ir apie švietimo, ir apie medicinos apsaugos sistemų tobulinimo reikalą.

Universitetų skaičius mažinamas, nes per daug jų prikūrta. Mokytojai ir gydytojai gauna labai mažas algas. Tačiau problemų esama įvairių: kartais ir mokytojų inertiškas posovietinis mąstymas, kartais ir sovietinis pacientų įprotis gydytojui į kišenę kišti vokelį. Lietuvos gydytojai labai aukštos kvalifikacijos, tačiau neretai renkasi vėčiau dirbti Švedijoje nei Lietuvoje dėl didesnių atlyginimų. Iš totalitarinio režimo kelias į demokratiją nėra lengvas.

Klausimas apie tai, ar Lietuvai buvo naudinga stoti į Europos Sąjungą (ES) V. Juozapaitis net nustebino: žinoma naudinga, jokios abejonės. Mes neturėjome net kito pasirinkimo: arba vakarai (ES), arba Rusijos įtakos zona. Mes ne Šveicarija, kad galėtume išlikti neutralūs. Pasaulis atsidarė, galime keliauti, legaliai dirbti ES šalyse, studijuoti kitų šalių universitetuose, kurie studentams kartais būna net pigesni, nei Lietuvos.

Į klausimą, ką Lietuvai reiškia Baltarusijos jungimosi su Rusija pareiškimai, V. Juozapaitis nedvejodamas atsakė, kad nieko naujo nereikia, kad ir iki šiol Baltarusija buvo kvazi-Rusija, nesavarankiška. Rusijos lėšomis statoma Astravo atominė elektrinė 40 km nuo Vilniaus; pigi elektra – tai Rusijos ginklas. Rusijos kariuomenė yra Baltarusijoje jau nuo seniai. Lietuva nuo 2004 metų yra NATO narė, tad ji saugi. Rusija labai pyksta dėl NATO kaimynystės, NATO Rusijai atrodo kaip koks velnias. Rusija labai varginga šalis (kalbu apie plačiąją Rusiją, o ne apie didžiuosius centrus kaip Maskva ar Sankt Peterburgas). Ir vienas iš Rusijoje eskaluojamų stereotipų apie Ameriką kaip pagrindinį priešą yra tas, kad būtent dėl Amerikos Rusijoje trūksta maisto. Bet jokių būdu

nesu nusistatęs prieš pačius rusus, turiu draugų ir kolegų Rusijoje.

Klausta, ar tie lietuviai, kurie pritarė sovietinei tvarkai, netrukdo dabartinei antreprenyrybei. Juozapaitis papasakojo, kad yra tokių žmonių, kurių seneliai ar tėvai gyveno labai gerai Lietuvoje ir prie sovietų valdžios, buvo komunistinės viršūnės dalis, tai jiems iš tiesų dažnai atrodo, kad prie sovietų gyventi buvo geriau. Bet sovietinių laikų nostalgija yra labiau savo jaunystės pasiilgimas. Vytautas Landsbergis sugrąžinęs Lietuvos orumą, kai nuvažiavęs į Maskvą kaip lygus su lygiu kalbėjosi su Michailu Gorbačiovu, jau kaip suverenos šalies atstovas, o ne subordinuotas Sovietų Sąjungai. Tie, kurie ilgisi sovietinių laikų, iki šiol negali atleisti Landsbergiui už sugriautą komunistinę „gerovę“. Bet mes po truputį keičiamės, dėl galimybės keisti(s) aš ir esu politikoje. Tikiu tuo, ką sakau ir ką darau.

V. Juozapaitis kalbėjo ir apie Lietuvos paramą kovojančiai Ukrainai. Vien sausio 12 d. vykusios labdaringos akcijos metu per 3 valandas Lietuvos žmonės suaukojo 110 tūkstančių eurų Ukrainos kariams. Šios akcijos siela, Lietuvoje gyvenantis švedas Janas Ohmanas (beje, neseniai gavęs Lietuvos pilietybę) reguliariai vyksta į Ukrainą padėti kovotojams prieš Rusiją.

Paprašytas nors kiek padainuoti,

V. Juozapaitis gražiai išsisuko, kad kiek prikimeš, kad nepasirošęs, o juokaudamas pridūrė, kad jei savo galimybes parodyčiau, tai čia sienos sugriūtų.

Susitikimo pabaigoje E. Juozapaitienė, trumpai supažindinusi su pasirošimo dainavimui paslaptimis, visus pamankštino taip, kaip kad mankština savo studentus prieš dainavimą, į ką studentai maloniai atsakė lietuviškai. AČIŪ.

Vytautas Juozapaitis pokalbio metu.

Giedriaus Subačiaus nuotrauka.

Nerijos tuntininkė Taiyda Chiapetta, gintarės židinetės kandidatės Rūta McCartan, Justina Dzerzenauskienė ir židinių globėja Gilė Liubinskaitė. Sesės Justinos nuotr.

Gintarių židinių kandidačių sueiga

Pirmoji šių metų gintarių židinių kandidačių (Kauniečių valtės) sueiga vyko sausio 14 dieną mūsų globėjos sesės vyr. sk. vyr. sl. fil. Gilės Liubinskaitės jaukiuose namuose. Buvome dvi kandidatės – Justina Dzerzenauskienė ir Rūta McCartan. Mūsų sueigą vedė tuntininkė sesė Taiyda Chiapetta, kuri supažindino su visa Lietuvių skautų brolija ir seserija, jų istorija, pristatė visas L.S.S. vadijos pareigas ir vardus.

Visos kartu diskutavome, kas yra skautas, kad tai yra gyvenimo būdas, ir juo lieki visą gyvenimą. Yra svarbu aktyviai dalyvauti, nebūti pasyviu. Buvo malonu nusifotografuoti, nes visos dalyvavome vilkėdamos skautų išieginę uniformą. Sueigos pabaigoje sugiedojome „Ateina naktis...“ Su malonumu lauksime ir rušimės kitiems susirinkimams.

Kauniečių valtės inf.